

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato : 7. januar 2005
J.nr. : 550-000002

Trafikudvalget har i brev af 6. december 2004 stillet mig følgende spørgsmål 24-31 vedrørende L 105, som jeg hermed skal besvare.

./. Svaret vedlægges i 5 eksemplarer.

Spørgsmål 24:

”I forlængelse af spørgsmål 7 bedes ministeren redegøre for, hvilke rettigheder de handicappede (herunder de 15-18 årige) har i Serviceloven i forhold til det foreliggende lovforslag.”

Svar:

Vedrørende handicappedes rettigheder, herunder de 15-18 åriges til hjælp til befordring efter serviceloven, henvises til svar på spørgsmål 5 og spørgsmål 18.

Spørgsmål 25:

”Er definitionen af en svært bevægelseshæmmet i lovforslaget magen til den, der er anvendt tidligere?”

Svar:

Ja.

Såvel det nuværende lovgrundlag som lovforslaget omhandler individuel handicapørsel for svært bevægelseshæmmede. I det gældende lovgrundlag, henvises der i de almindelige bemærkninger til bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning af 7. maj 1991, hvoraf det fremgår, at problemet med hensyn til befordring for en mindre gruppe af bevægelseshæmmede ikke kan løses, ”...selv om de busser, der benyttes til rutekørsel, bliver handicapvenlige. Det drejer sig således om transportmulighed for mennesker, der ikke kan komme fra egen bolig til offentligt transportmiddel.”

Det fremgår endvidere af Trafikudvalgets betænkning over lovforslaget afgivet den af 1. april 1992, at et flertal har udtalt, at ved svært bevægelseshæmmede ”forstås kørestolsbrugere og personer, der bruger ganghjælpemidler som krykkestokke og gangbukke og lignende”.

Disse bemærkninger er videreført i det nuværende lovforslag, jf. bemærkningerne til 1, nr. 1.

Den ordning, der er forudsat med loven, er således en transportordning for personer, der som følge af deres bevægelseshandicap har behov for hjælpemidler og ikke kan benytte den almindelige offentlige transport - selv om transportmidlet måtte være handicapvenligt indrettet.

I bemærkningerne til det nuværende lovforslag er tilføjet, at tillige svært bevægelseshæmmede, der har behov for, men – f.eks. på grund af et syns handicap – ikke anvender et ganghjælpemiddel, også er omfattet af ordningen.

Spørgsmål 26:

”Er definitionen af en svært bevægelseshæmmet magen til den definition, som anvendes i det sociale system?”

Svar:

Jeg har indhentet følgende svarbidrag fra Socialministeriet, som jeg skal henholde mig til.

”I serviceloven ydes hjælp/kompensation på grund af en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I den forbindelse er årsagen til den nedsatte funktionsevne uden betydning. Det er ikke funktionsevnenedsættelsens art eller omfang, der er det afgørende, men i hvilken udstrækning funktionsnedsættelsen hindrer, at ansøgeren kan benytte kollektive transportmidler - om den pågældendes funktionsevnenedsættelse medfører, at han/hun ikke er i stand til at færdes, herunder også finde vej, uden særlige støtteforanstaltninger. Det er således ikke kun personer med en fysisk bevægelseshæmning, der kan være berettiget til hjælp til merudgifter til befordring.

Nedsat funktionsevne efter lov om social service omfatter således alle former for nedsat funktionsevne, hvad enten denne er fysisk, kognitiv eller en kombination. Når man vurderer en persons nedsatte funktionsevne efter den sociale lovgivning vil det således bero på en konkret vurdering i forhold til de udfordringer og sammenhænge, den pågældende skal indgå i.”

Spørgsmål 27:

”Hvorledes undgås det, at ældre, der er mobile med rollator og derfor ikke svært bevægelseshæmmede, bruger dette lovforslag til at få individuel handicapkørsel?”

Svar:

Jeg er af den opfattelse, at når man er bevilget et ganghjælpemiddel, som f.eks. en rollator, så er man pr. definition svært bevægelseshæmmet og derfor berettiget til individuel handicapkørsel i henhold til de kollektive trafiklove.

Efter § 97 i serviceloven er det kommunen, der bevilger ganghjælpemidler.

Spørgsmål 28:

”Hvorledes tilgodeses svært bevægelseshæmmede, der ikke har gangstativ eller rullestol?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 5.

Spørgsmål 29:

”Er det korrekt, at de 15-18-årige svært bevægelseshæmmede i henhold til Serviceloven kan få kørsel til skole og behandling, men ikke til fritidsaktiviteter? Hvis dette er tilfældet, hvorledes tilgodeses de 15-18 årige svært bevægelseshæmmede så i forbindelse med transport til fritidsaktiviteter?”

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 10.

Spørgsmål 30:

”Ville det være muligt at indføre en visitationsordning via det sociale system, hvor de svært bevægelseshæmmede visiteres til ret til individuel handicapkørsel?”

Svar:

Visitationen til individuel handicapkørsel foregår i henholdsvis amterne og trafikselskaberne. I alle tilfælde skal ansøgningen påtegnes af ansøgerens hjemkommune med henblik på at sikre, at ansøgeren opfylder betingelserne for optagelse i ordningen, dvs. om ansøgeren er bevilget et ganghjælpe-

middel. Visitationen foregår således også i dag i et vist omfang henhold til sociallovgivningen.

Spørgsmål 31:

”I forlængelse af spørgsmål 21 bedes ministeren oplyse, om det vil være muligt at kræve, at amterne skal beslutte og offentliggøre en servicedeklaration vedr. individuel handicapørsel?”

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 21.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen